Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

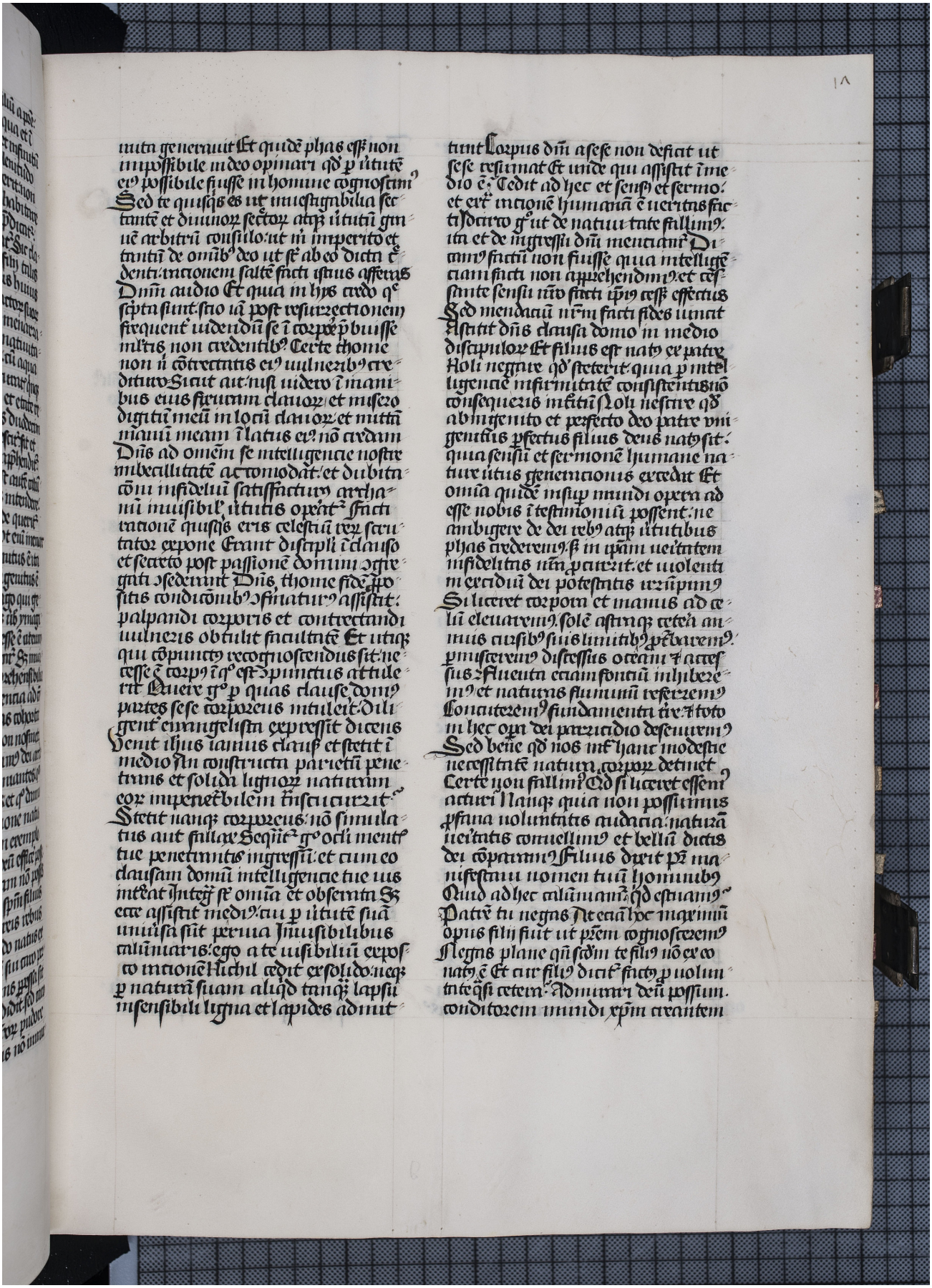

mutu generauit Et quidē phas est non
impossibile in deo opinari qd p ututē
ei possibile fuisse in homine cognosciri
Sed te quisqs es ut inuestigabilia sec
tantē et diuinor secror atq ututū gen
uē arbitriū consilio: ut n imperito et
tuntū de omib deo ut se ab eo dicti ē
denti: intentionem saltē facti istius affectus
Domīn audio Et quia in hys credo qe
scptu sunt: sno ia post resurrectionem
frequent uidendū se i corpē p bussē
mlrtis non credentib Certe thome
non n cōtrectatis ei uulnerib ere
dituro Sicut aut nisi uidero i mani
bus eius figurā clauor et mittō
digitū meū in locū clauor et mittō
manū meam i latus ei nō credam
Dūs ad omēm se intelligentie nostre
mlrcallitatē accomodat: et dubita
cōiu infideliū satisfactur archa
nū inuisibil ututis operat Facti
tatione quisqs eris celestiū rer secre
tator expone Erant discipli i clauso
et secreto post passionē domūm ogre
gati sedebant Dūs thome fidē fo
sitis condicōnib ofinatur assistit:
palpandi corporis et contrectandi
uulneris obtulit facultatē Et utiq
qui cōpunctu recognoscendus sit: ne
cesse ē corpi i qo est cōpunctus attule
rit Queir go p quas clause domi
partes sese corporeus intulerit dili
genter euangelista expressit dicens
Venit ihus ianuis clausis et stetit i
medio An constructa parietū pene
trans et solida lignor naturam
cor imperetrbilem tnsiuerit
Stetit nanq corporeus: nō simula
tus aut fallax Sequit go oculi menti
tue penetrantis ingressū: et cum eo
clausam domū intelligentie tue uis
intrat intrgt se omia et obserata
ere assistit medio: cui p ututē sua
uniusa sūt perua Inuisibilibus
allūmaris: ego a te uisibiliū expos
to intentionē Nichil redit ex solido: neq
p naturā suam aliqd tanq lapsu
insensibili ligna et lapides admit
tunt Corpus dūi a sese non deficat ut
sese restimat Et unde qui assistit i me
dio ē: Cedit ad hec et semp et sermo:
et ex intentione humanā ē uerius fic
ti sdaro go ut de natiu tate fallim
itn et de ingressu dūi mentiam Di
cam fictū non fuisse qua intelligē
tiam facti non apprehendim et ces
sante sensu nūo facti ipi cessē effectus
Sed mendacū nrm facti fides uinat
Astitit dūs clausa domo in medio
discipulor Et filius est natus ex patre
Noli negare qd steterit quia p intel
ligentiē infirmitatē consistentis nō
consequeris infūtū Noli nescire qd
ab ingenito et perfecto deo patre uni
genitus pfectus filius deus natus sit:
quia sensu et sermone humane na
ture utus generationis excedat Et
omia quidē insup mundi opera ad
esse nobis i testimoniū possent: ne
ambigere de dei rebus atq ututibus
phas crederem si in qam ueritatem
infidelitas ntn parerit: et uoleuti
m excidiū dei potestatis irrūpim
Si liceret corpom et manus ad re
lū eleuarem solē astringr retrā an
nus cursib suis limitib pcluserem
pmiscerem discessus oceani Accres
sus fluentu etiam fontū inhibere
im et naturis fluminū reserarem
Conaterem fundamenti ūre A toto
in hec opa dei pertinadio descuirem
Sed bene qd nos inf hanc modestie
necessitatē natura corpor detinet
Certe non fallim Qd si liceret essem
acturi Nanq quia non possumus
pfana uoluntatis audacia: naturā
ueritatis comitellim et bellū dictis
dei cōpatim Filius dixit pī ma
nifestaui nomen tuū hominib
Quid ad hec allūmam hd estiam
Patrē tu negas Ne etiā hoc magnū
opus filij fuit ut pēm cognoscerem
Negas plane qū sdm te filij nō ex eo
natus ē Et cur filij dicit facta p uolun
tatē qsi retem Admirari deū possum
conditorem mundi xpm creantem